

meer zij. Geheel in overeenstemming met de wens van velen hebben zij zich die dag sober gemanifesteerd, wat te prijzen valt. De weersomstandigheden die dag hadden niet beter onze gevoelens kunnen vertolken. Een dikke mistmantel lag uitgespreid over Almere-Haven. Als een baken was de heistelling te ontwaren op onze plek grond. Wij allen hebben ons rond dat blok verzameld en zijn ter plekke in stelling gegaan. Verkenners waren op pad gegaan met de opdracht de palen op te sporen. Plotseling, een kreet verstoorde het gemurmel. Verdomd, daar kwam een paal aangewaggeld in horizontale toestand, gedragen door een monster van meneer Volvo. Iedereen kwam overeind en nam de houding aan.

Binnen de kortste keren stond de paal

overeind en het heien nam een aanvang. Dit ging echter zo verbijsterend snel dat voor wij het wisten dat ding al in de grond zat.

De fotografen die snelle toestellen en films hadden waren er in geslaagd een en ander vast te leggen. Er waren ook mensen met duidelijk minder snel materiaal. Voordat deze hun toestel in de aanslag hadden was het al *voorbij*.

Mij bereikte van hen dan ook het verzoek of het mogelijk was de paal er weer uit te trekken en opnieuw in te stoppen.

Als goed voorzitter dien je het algemeen belang en ik vroeg dan ook langs mijn neus weg of het wel eens was voorgekomen dat een paal eruit getrokken werd. Je bent „leek”, dus je kan zoiets wel vragen. Van mijn vraag hadden zij nog nooit gehoord en

